

<https://doi.org/10.36818/1562-0905-2025-2-7>

УДК 336.71:338.124.4(477)

JEL G21, G28

О. Г. Агрес, О. Б. Садура

Стан банківської системи України в умовах війни: проблеми стабільності та стратегічні орієнтири розвитку

Проаналізовано сучасний стан банківської системи України в умовах повномасштабної війни, що спричинила глибокі трансформації у фінансовому секторі. Розглянуто проблематику зменшення кількості платоспроможних банків, зростання ролі державних установ і скорочення присутності іноземного капіталу. Акцент зроблено на концентрації активів у великих банках, що одночасно підвищує стійкість і загрожує конкуренції. Проаналізовано переорієнтацію банків на фінансування держави через інвестування в ОВДП і депозитні сертифікати НБУ замість кредитування бізнесу й населення. Оцінено фінансові результати банків: збитки 2022 р. змінилися прибутковістю завдяки антикризовим заходам НБУ. Виокремлено ключові проблеми, а саме: зростання проблемних активів, кредитні ризики, обмежене фінансування реального сектору. Наголошується на адаптивності банківського сектору, поступовому нарощуванні депозитної бази, впровадженні цифрових технологій та вдосконаленні систем управління ризиками. Зазначено, що подальший розвиток банківської системи України має ґрунтуватися на стратегічних орієнтирах, які враховують необхідність підтримки економічного відновлення, підвищення фінансової стійкості, розширення доступу до фінансових послуг та зміцнення довіри до банківських інститутів у післявоєнний період.

Ключові слова: банківська система України, фінансова стабільність, збройний конфлікт, антикризова політика, стратегічні орієнтири.

Формулювання проблеми. Збройний конфлікт на території України, що триває з 2014 р. та перейшов у нову фазу у 2022 р., кардинально змінив макроекономічне середовище функціонування банківської системи. Поглиблення економічної нестабільності, руйнування інфраструктури, вимушене переміщення населення, утрата активів на тимчасово окупованих територіях та обмеження доступу до традиційних фінансових ресурсів істотно посилили виклики для банківського сектору. За таких обставин постає проблема збереження фінансової стабільності, забезпечення довіри до банківських інститутів, адаптації до кризових явищ і водночас формування довгострокових стратегічних орієнтирів, спрямованих на післявоєнне відновлення економіки.

Аналіз останніх досліджень. Сучасний стан банківської системи України в умовах збройного конфлікту є предметом активного дослідження вітчизняних науковців та експертів. У низці останніх публікацій розглядаються ключові виклики, що постали перед банківським сектором через повномасштабне військове вторгнення росії, а також заходи, які вживаються для забезпечення фінансової стабільності та адаптації банківської системи до нових реалій [1-5].

Зокрема, О. Сербін проаналізував вплив військових дій на функціонування банківського сектору. Автор указав на зниження ліквідності, зростання кредитних та операційних ризиків, а також на необхідність державної підтримки та регуляторних заходів для збереження стабільності системи [6]. Т. Коробчук і Н. Чиж підкреслюють важливість антикризових монетарних заходів Національного банку України, механізмів рефінансування та посилення контролю над фінансовими потоками, а також наголошують на актуальності цифровізації банківських процесів для підвищення стійкості сектору в умовах війни [7].

Н. Антипенко, О. Мельничук [8] та О. Еркес, О. Калита, Т. Сундук [9] аналізують зміни в структурі банківського ринку, зокрема консолідацію активів у найбільших установах, а також трансформацію кредитної політики. Автори акцентують на зниженні кредитування реального сектору та збільшенні частки державних цінних паперів у портфелях банків.

Крім того, у публікаціях, присвячених викликам 2025 р., зазначається, що головним фактором невизначеності залишається тривалість і перебіг воєнних дій, що змушує банки посилювати заходи безпеки, розвивати цифрові сервіси, удосконалювати політики безперервності діяльності та підвищувати кіберзахист [10]. Ці тенденції підтверджують необхідність подальшого розвитку регуляторних механізмів і державної підтримки для забезпечення стабільності банківської системи в умовах тривалої військової кризи.

Отже, сучасна наукова література демонструє комплексний підхід до вивчення проблем банківської системи України в умовах збройного конфлікту, поєднуючи аналіз макроекономічних викликів, регуляторних заходів, цифрової трансформації та безпеки банківської діяльності. Водночас є потреба в подальших дослідженнях, спрямованих на формування стратегічних орієнтирів розвитку банківського сектору в післявоєнний період.

Метою статті є аналіз сучасного стану банківської системи України в умовах збройного конфлікту, ідентифікація ключових проблем, що впливають на її стабільність, а також визначення стратегічних орієнтирів розвитку, ураховуючи перспективи післявоєнного економічного відновлення.

Основні результати дослідження. Функціонування банківської системи є пріоритетною складовою фінансової стабільності держави, що забезпечує ефективний перерозподіл ресурсів, підтримку інвестиційних процесів, фінансування бізнесу та гарантування збереження коштів населення. В умовах повномасштабного вторгнення банківський сектор постає перед безпрецедентними викликами, які обумовлені різким погіршенням макроекономічних показників, фізичними руйнуваннями інфраструктури, міграційними процесами, зростанням ризиків неплатоспроможності позичальників і загрозою фінансової дестабілізації.

В умовах війни особливого значення набуває оцінювання структурних змін у банківській системі, результати якого дають змогу визначити масштаби трансформацій і виявити тенденції, що формують сучасну архітектуру фінансового ринку. У цьому контексті доцільно дослідити динаміку кількості банків в Україні впродовж 2021 р. – I кв. 2025 р., ураховуючи поділ їх на платоспроможні, державні, іноземні та приватні установи (табл. 1). Такий аналіз дасть змогу отримати уявлення про поточний стан сектору та його адаптацію до умов довготривалого збройного протистояння.

Упродовж 2021 р. – I кв. 2025 р. банківська система України зазнала структурних змін, що відображають загальні тенденції до консолідації,

Таблиця 1

Кількість банків упродовж 2021 р. – I кв. 2025 р.

Види банків	2021 р.	2022 р.	2023 р.	2024 р.	I кв. 2025 р.
Платоспроможні	71	67	63	61	60
Зміна	-2	-4	-4	-2	-1
Державні (включно з Приватбанком)	4	4	5	7	7
Зміна	-1	0	+1	+2	0
Іноземні	20	16	14	14	14
Зміна	0	-4	-2	0	0
Приватні	47	47	44	40	39
Зміна	-1	0	-3	-2	-1

Примітка. Кількість банків наведено на кінець звітного періоду.

Джерело: [11].

зменшення кількості учасників ринку та трансформації власницької структури. За цей період загальна кількість платоспроможних банків зменшилася із 71 у 2021 р. до 60 на початок 2025 р. Отже, скорочення становило 11 банків, або понад 15% загальної кількості, що свідчить про наявність процесів очищення ринку та виходу слабких гравців унаслідок зниження фінансової стійкості та зростання регуляторних вимог.

На особливу увагу заслугове динаміка в державному секторі. Якщо у 2021-2022 рр. кількість державних банків залишалася на рівні чотирьох установ, то вже у 2023 р. їх стало п'ять, а у 2024 р. – сім. Збільшення державної присутності на ринку є наслідком як реорганізації або націоналізації окремих установ, так і реалізації політики фінансової стабілізації через посилення ролі держави в провідних секторах економіки в умовах війни. Зростання ролі державних банків також свідчить про стратегічне значення їх для підтримки кредитування критичних сфер економіки та соціальної стабільності.

Водночас спостерігається стійка тенденція до зниження частки банків з іноземним капіталом: кількість їх зменшилась із 20 у 2021 р. до 14 у 2023 р., після чого стабілізувалася на цьому рівні. Така динаміка зумовлена виведенням капіталу, переорієнтацією міжнародних банківських груп, зниженням інвестиційної привабливості ринку за високих воєнних ризиків. Утрата іноземних учасників зменшує конкуренцію, але водночас знижує вразливість банківської системи до зовнішніх шоків.

Приватний банківський сектор також зазнав скорочення – з 47 установ у 2021 р. до 39 у I кв. 2025 р. Поступове зменшення кількості приватних банків свідчить про концентрацію ресурсів у більш стійких структурах, вихід з ринку фінансово слабких або неадаптивних до нових умов гравців, а також про загальну тенденцію до укрупнення банківських установ.

Ці процеси відображаються і на зміні структури банківського сектору за обсягами чистих активів, де спостерігається зростання частки, яку акумулюють найбільші фінансові установи (рис. 1).

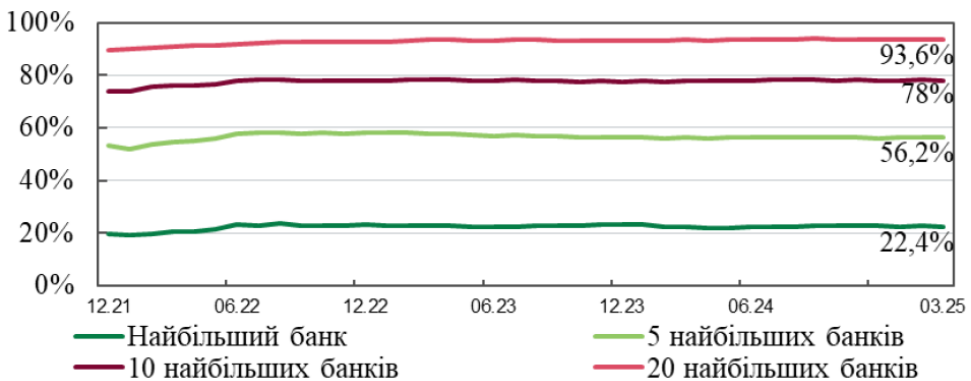

Рис. 1. Частка найбільших банків у чистих активах банківського сектору, %

Джерело: [11].

Як видно з рис. 1, спостерігається стабільне домінування десяти найбільших банків, які сукупно зосереджують понад 90% чистих активів банківської системи. Особливо значною залишається роль державних банків, зокрема ПриватБанку, частка якого стабільно перевищує 20%. Така концентрація свідчить про зміщення ринку в бік великих гравців, що, з одного боку, може забезпечити вищу системну стійкість, а з другого, формує ризики надмірної залежності від обмеженої кількості установ і знижує конкуренцію в секторі.

Однак для повного розуміння внутрішніх трансформацій банківської системи в умовах збройного конфлікту недостатньо лише аналізу кількісного складу банків і розподілу активів між найбільшими учасниками. Важливо також дослідити зміну структури самих активів, які акумулюють банки, що відображає адаптацію фінансових установ до ризиків, зміну пріоритетів у кредитуванні та інвестиційній політиці (рис. 2).

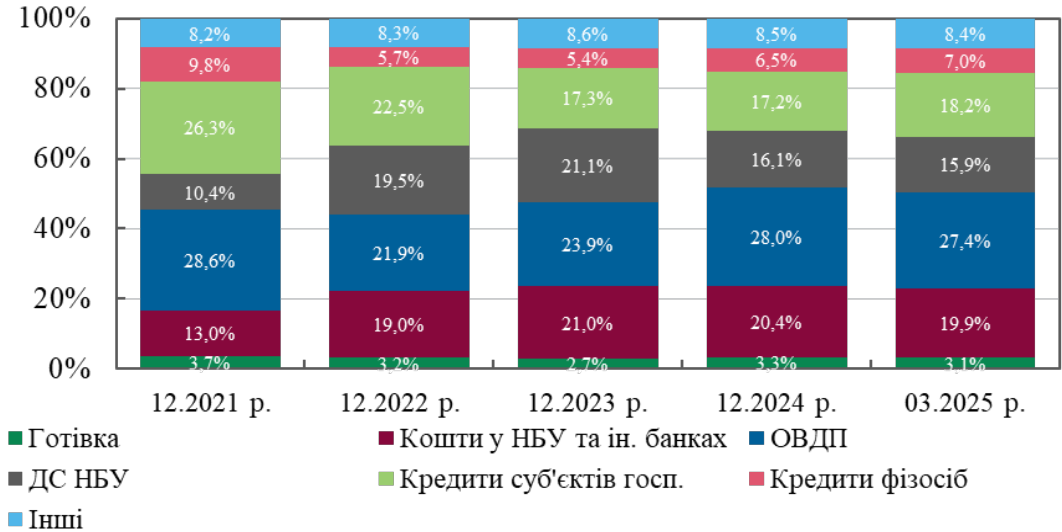

Рис. 2. Структура чистих активів банківського сектору, %

Джерело: [11].

Дані свідчать про поступове зниження частки кредитування реального сектору економіки. Наприклад, кредити суб'єктам господарювання скоротилися з 26,3% у 2021 р. до 18,2% у I кв. 2025 р., що може бути наслідком зниження платоспроможного попиту на фінансування, високих ризиків невиконання зобов'язань та обмеження банками активного кредитування в умовах війни. Аналогічно скоротилася частка кредитів фізичним особам – з 9,8% до 7,0%.

Натомість зросла частка вкладень у державні цінні папери (ОВДП), що у 2023-2024 рр. перевищила 27%, відображаючи переорієнтацію банківської системи на фінансування бюджетних потреб держави. Паралельно відбулося зростання частки депозитних сертифікатів НБУ – з 10,4% у 2021 р. до пікових 21,1% у 2023 р., хоча надалі вона дещо знизилася. Це свідчить про підвищену ліквідність банків та їхню схильність розміщувати надлишкові ресурси в безризикові інструменти замість активного кредитування.

Зауважимо, така структура активів ілюструє зсув банківської системи в бік збереження ліквідності, підтримки державних фінансів та обережної кредитної політики в умовах глибокої економічної невизначеності та безпекових загроз. Проте не менш важливим аспектом стійкості банківського сектору є динаміка фінансових результатів, рентабельності капіталу (ROE) та активів (ROA), які дають змогу охарактеризувати прибутковість та ефективність роботи банків в умовах кризи (рис. 3).

У першій половині 2022 р. сектор продемонстрував збиткову діяльність, що пояснюється різким зростанням кредитного ризику, частковим зупиненням бізнес-активності та загальним шоком від початку повномасштабного вторгнення. Наприклад, у II кв. 2022 р. сукупний фінансовий результат ПриватБанку становив лише 2,6 млрд грн, тоді як інші платоспроможні банки зазнали збитків у розмірі 7,1 млрд грн, а ROE був від'ємним (-4,1%).

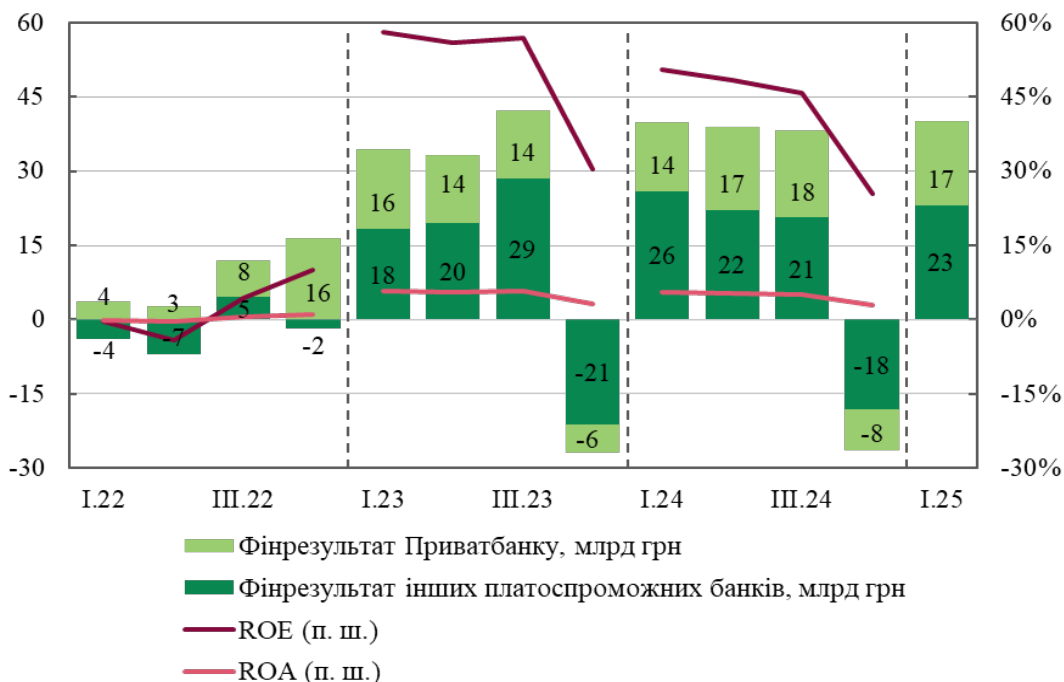

Рис. 3. Фінансовий результат, рентабельність капіталу та активи банків

Джерело: [11].

Однак уже з III кв. 2022 р. ситуація поступово стабілізувалася, що дало змогу секторальним показникам набути позитивної динаміки. У 2023 р. банки досягли рекордних прибутків: рентабельність капіталу сягнула 58,0% у I кв., залишаючись на високому рівні протягом усього року. Це стало результатом як стриманої політики витрат, так і зростання доходів від операцій з державними цінними паперами та депозитними сертифікатами НБУ.

Водночас у IV кв. 2023 р. та IV кв. 2024 р. зафіксовано суттєве зниження прибутковості – знову спостерігаються збитки, зокрема в ПриватБанку (–5,6 млрд грн і –8,2 млрд грн відповідно) та інших банках, що може свідчити про епізодичне загострення фінансових ризиків, наприклад унаслідок переоцінки активів чи зміни регуляторної політики.

На I кв. 2025 р. фінансові результати демонструють поступове відновлення прибутковості: рентабельність капіталу становила 40,3%, що, хоча й нижче від пікових значень попереднього року, усе ж свідчить про збереження операційної ефективності банків в умовах складної макроекономічної ситуації.

Як бачимо, сучасна банківська система України функціонує в умовах підвищеної волатильності, що вимагає гнучкості, адаптивності та активної участі держави в регуляторних процесах. У 2022-2024 рр. Національний банк України здійснив комплекс антикризових заходів, спрямованих на забезпечення стабільності банківського сектору в умовах глибоких економічних потрясінь, спричинених повномасштабною війною, зростанням геополітичної напруженості, порушенням ланцюгів постачання та суттєвими бюджетними дисбалансами. Одним з головних напрямів державної антикризової політики стало оперативне реагування регулятора на загрози фінансовій стійкості банківської системи.

Серед основних інструментів підтримки банків НБУ запровадив широкомасштабні заходи з підтримки ліквідності фінансових установ, зокрема через механізми рефінансування та розширення доступу до операцій з українським центробанком. Такі дії дали банкам змогу забезпечити безперебійне

виконання зобов'язань перед клієнтами та підтримати базову функціональність платіжної системи, попри надзвичайні зовнішні умови.

Для стабілізації валютного ринку та обмеження відтоку капіталу були впроваджені тимчасові валютні обмеження, зокрема жорсткі правила щодо купівлі іноземної валюти та виведення коштів за кордон. Ці заходи сприяли утриманню контролюваного рівня девальваційних очікувань та обмеженню спекулятивного тиску на національну валюту.

Крім того, НБУ посилив моніторинг фінансового стану банківських установ, зосередившись на виявленні ранніх ознак погіршення платоспроможності та ризику втрати капіталу. Це дало змогу своєчасно вжити наглядових заходів щодо проблемних банків, запобігаючи системним ефектам у фінансовій системі.

Окрему увагу регулятор приділив розвитку макропруденційного регулювання як інструменту, спрямованому на зниження проциклічності фінансової системи та накопичення системних ризиків. У цьому контексті активізувалася робота з оновлення вимог до капіталу, ліквідності та ризик-менеджменту, включно з поступовим поверненням до вимог Базельських стандартів, призупинених у перші місяці війни. Зокрема, НБУ поступово повертав вимоги щодо формування капітальних буферів, резервування під кредитні ризики, а також удосконалював підходи до стрес-тестування банків.

Отже, антикризова політика Національного банку України у 2022–2024 роках мала комплексний характер та була спрямована на збереження стабільності банківського сектору, захист інтересів вкладників і забезпечення фінансової стійкості держави.

Водночас під час дослідження нами виявлено низку проблем у банківській системі (рис. 4).

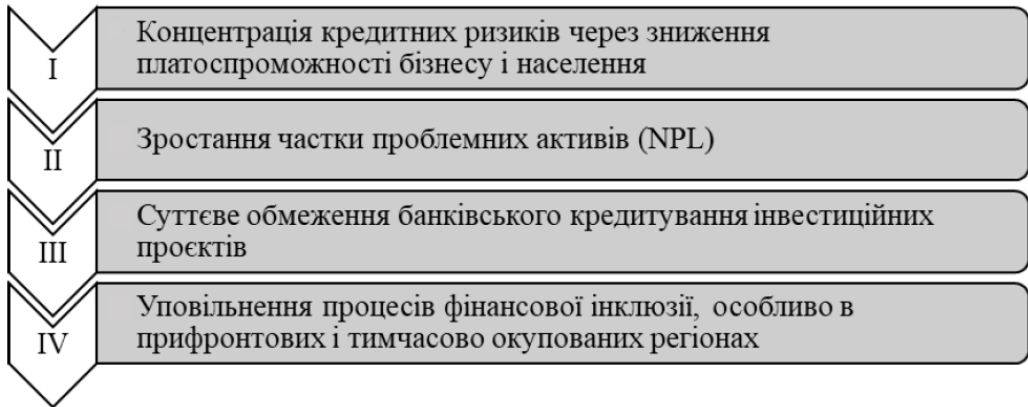

Рис. 4. Основні проблеми стабільності банківської системи України в умовах збройного конфлікту
Джерело: систематизовано авторками.

Однією із ключових загроз є зростання концентрації кредитних ризиків, що стало наслідком різкого зниження платоспроможності як підприємств, так і домогосподарств. Порушення господарських зв'язків, утрата ринків збуту, фізичне руйнування інфраструктури, скорочення зайнятості та доходів населення істотно вплинули на здатність позичальників своєчасно обслуговувати свої боргові зобов'язання, що призвело до погіршення якості кредитного портфеля банків.

Наслідком такого погіршення стало зростання частки проблемних активів (NPL), а це знижує прибутковість банківської діяльності та збільшує потребу у формуванні додаткових резервів під знецінення активів. Зростання обсягів

непрацюючих кредитів створює додаткове навантаження на капітал банків, обмежує їхню кредитоспроможність і посилює системні ризики в усьому фінансовому секторі.

За таких обставин істотно обмежено можливості банків щодо фінансування реального сектору економіки, зокрема інвестиційних проєктів, які потребують довгострокових і відносно дешевих ресурсів. Через високий рівень невизначеності, ризиків втрати активів, а також необхідність збереження ліквідності більшість банків віддають перевагу короткостроковим, менш ризикованим операціям або інвестуванню в державні боргові інструменти. Як наслідок, відбувається деформація кредитної функції банківської системи, що унеможливорює повноцінну підтримку економічного відновлення на етапі післявоєнної трансформації.

Ще одним критичним аспектом стало уповільнення процесів фінансової інклюзії, особливо в регіонах, що зазнали найбільших руйнувань унаслідок бойових дій. Ідеться насамперед про прифронтові території та тимчасово окуповані регіони, де банківська інфраструктура або втратила свою функціональність, або доступ до неї суттєво ускладнений. Відсутність доступу до базових фінансових послуг, таких як зняття готівки, відкриття рахунків, отримання кредитів або соціальних виплат, посилює соціальну нерівність і поглиблює фінансову дезінтеграцію окремих територій.

Отже, проблеми стабільності банківської системи в умовах війни мають комплексний характер і потребують як макропруденційних рішень з боку регулятора, так і стратегічного бачення майбутньої моделі функціонування фінансового сектору в контексті відбудови та економічного відновлення країни.

Попри складні макроекономічні умови, глибоку економічну невизначеність і тривалі безпекові виклики, банківський сектор України демонструє відносну стійкість і здатність до адаптації. Зберігається тенденція до поступового нарощування депозитної бази, що свідчить про зростання довіри населення та бізнесу до банківських установ. Одночасно посилюються процеси цифровізації банківських послуг, які не лише забезпечують безперебійне обслуговування клієнтів в умовах воєнного стану, а й сприяють підвищенню ефективності операційної діяльності фінансових установ.

Банки продовжують удосконалювати системи управління ризиками, що проявляється у впровадженні більш жорстких механізмів внутрішнього аудиту, контролю та аналізу кредитного портфеля. Така трансформація дає змогу не лише пом'якшувати негативні впливи зовнішніх шоків, а й формувати передумови для поступового відновлення активної фінансово-кредитної діяльності.

У цьому контексті стратегічні орієнтири подальшого розвитку банківської системи (рис. 5) визначаються необхідністю відновлення повноцінного кредитування реального сектору економіки, зокрема малого та середнього бізнесу, який потребує фінансової підтримки для забезпечення відновлення виробництва, логістики та експорту. Водночас акцент робиться на розширенні інструментів державно-приватного партнерства у фінансовій сфері, що відкриває нові можливості для залучення інвестицій та реалізації інфраструктурних проєктів.

Особливої ваги набуває подальша цифрова трансформація банківських продуктів і сервісів, яка має не лише технологічний, а й стратегічний вимір: зниження операційних витрат, підвищення якості обслуговування та зміцнення конкурентних позицій банків в умовах нової економічної реальності. Надалі важливим вектором розвитку є інтеграція в європейський фінансовий простір, що передбачає імплементацію відповідних регуляторних стандартів, розширення співпраці з європейськими фінансовими інститутами та участь у спільних проєктах із залученням зовнішнім фінансуванням.

Отже, сучасний банківський сектор України, попри значний тиск з боку зовнішніх викликів, демонструє поступову стабілізацію та формування

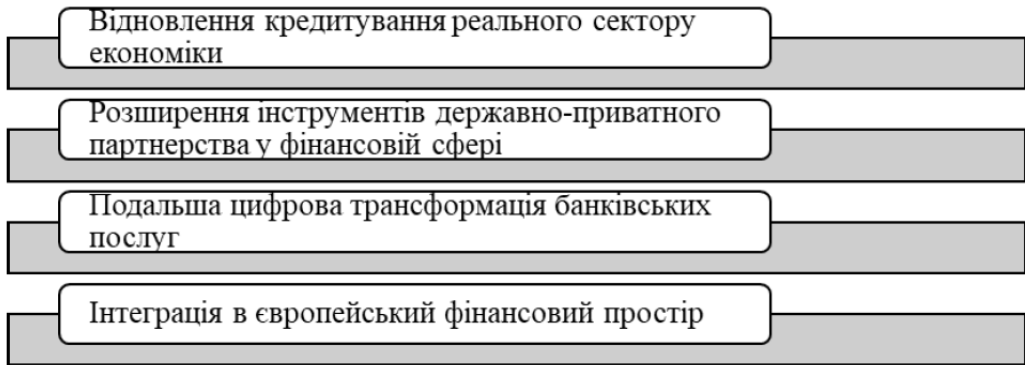

Рис. 5. Стратегічні орієнтири банківської системи України

Джерело: систематизовано авторками.

фундаменту для сталого розвитку, орієнтуючись на модернізацію, відкритість, відповідальність та інтеграцію в європейський економічний простір.

Висновки. Узагальнюючи результати проведеного дослідження, можна констатувати, що банківська система України в умовах збройного конфлікту зазнала суттєвих трансформацій, які охоплюють як структурні, так і функціональні аспекти її діяльності. Війна зумовила поглиблення макроекономічної нестабільності, втрату частини активів, скорочення кількості банків, посилення ролі державних фінансових інститутів та зменшення присутності іноземного капіталу. Водночас спостерігається тенденція до консолідації ринку, коли найбільші банки акумулюють понад 90% чистих активів, що, з одного боку, підвищує системну стійкість, а з другого, – створює ризики надмірної концентрації та зниження конкуренції. Структура активів банків змістилася в бік збереження ліквідності та підтримки державних фінансів, що проявляється в зростанні частки вкладень у державні цінні папери та депозитні сертифікати НБУ, тоді як кредитування реального сектору та населення скоротилося через високі ризики й невизначеність. Антикризова політика Національного банку України, спрямована на підтримку ліквідності, посилення нагляду й макропруденційного регулювання, дала змогу уникнути системної кризи та забезпечити базову стабільність сектору. Однак зберігаються суттєві проблеми: зростання частки проблемних активів, обмеження фінансування реального сектору, уповільнення фінансової інклюзії, особливо в постраждалих регіонах. І все ж банківський сектор демонструє адаптивність, поступово нарощує депозитну базу, упроваджує цифрові технології та вдосконалює системи управління ризиками. Подальший розвиток вітчизняної банківської системи має ґрунтуватися на стратегічних орієнтирах, що враховують необхідність підтримки економічного відновлення, підвищення фінансової стійкості, розширення доступу до фінансових послуг і зміцнення довіри до банківських інститутів у післявоєнний період.

Список використаних джерел

1. Аржевітін С., Бортніков Г., Бублик С., Любіч, О. Уплив воєнного стану на продуктивність банківського сектора України. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*: зб. наук. пр. 2023. Вип. 1(48). С. 23-41. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptr.1.48.2023.3966>
2. Прокопенко Н. С., Мирончук В. М., Шепель І. В. Принципи функціонування банківської системи України в умовах війни. *Економіка та суспільство*. 2022. Вип. 41. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-41-33>
3. Тимошик Н., Крилова О., Мирошниченко Ю., Кириченко К., Мирончук В. Дилеми та шляхи вирішення функціонування банківської системи України в умовах воєнного стану. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*: зб. наук. пр. 2022. Вип. 5(46). С. 40-53. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptr.5.46.2022.3905>

4. Котік Б., Смолінська С. Функціонування банківського сектору України в період воєнного стану. *Молодий вчений*. 2023. № 10(122). С. 213-217. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2023-10-122-42>
5. Лапа І. В. Розвиток банківської системи: теоретичні засади та практичні аспекти. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2025. Вип. 54. С. 79-83. DOI: <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2025-54-12>
6. Сербін О. О. Виклики та розвиток банківської системи України в період дії воєнного стану у 2025 році. *Інвестиції: практика та досвід*. № 10. 2025. С. 202-209. DOI: [10.32702/2306-6814.2025.10.202](https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.10.202)
7. Коробчук Т., Чиж Н. Безпека банківської діяльності в умовах військових ризиків. *Економіка та суспільство*. 2025. № 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-12>
8. Антипенко Н. В., Мельничук О. П. Аналіз функціонування банківської системи України під час повномасштабної війни. *Фінанси, облік та оподаткування: теорія і практика: матеріали XIII міжнародної науково-практичної інтернет-конференції*. К.: НАУ, 2022. С. 56-58.
9. Еркес О., Калита О. і Сундук Т. Банківська система України в умовах війни. *Scientia fructuosa*. 2022. № 4. Т. 144. С. 122-133. DOI: [https://doi.org/10.31617/1.2022\(144\)09](https://doi.org/10.31617/1.2022(144)09)
10. Які виклики чекають на банки в 2025 році: бліц-опитування. *Fintech Insider*: сайт. 21.01.2025. URL: <https://fintechinsider.com.ua/yaki-vyklyky-chekayut-na-banky-v-2025-rocz-blicz-opytuvannya>
11. Огляд банківського сектору. *Національний банк України*: сайт. 19.05.2025. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/banki-priskorili-tempi-kredituvannya-biznesu-ta-nadali-naroschuyut-krediti-naseleunnyu-oglyad-bankivskogo-sektoru>

References

1. Arzhevityn, S., Bortnikov, H., Bublyk, Ye., & Lyubych, O. (2023). Uplyv voyennoho stanu na produktyvnist' bankivs'koho sektora Ukrayiny [The impact of martial law on the performance of Ukraine's banking sector]. In *Finansovo-kredytna diyal'nist': problemy teorii ta praktyky [Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice]*: Vol. 1(48) (pp. 23-41). DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.1.48.2023.3966> [in Ukrainian].
2. Prokopenko, N. S., Myronchuk, V. M., & Shepel, I. V. (2022). Pryntsypy funktsionuvannya bankivs'koyi systemy Ukrayiny v umovakh viyny [Principles of the Functioning of Ukraine's Banking System Under Wartime Conditions]. *Ekonomika ta suspil'stvo – Economy and Society*, 41. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-41-33> [in Ukrainian].
3. Tymoshyk, N., Krylova, O., Miroshnychenko, Yu., Kyrychenko, K., & Myronchuk, V. (2022). Dylemy ta shlyakhy vyrishennya funktsionuvannya bankivs'koyi systemy Ukrayiny v umovakh voyennoho stanu [Dilemmas and Solutions in the Functioning of the Banking System of Ukraine Under Martial Law]. In *Finansovo-kredytna diyal'nist': problemy teorii ta praktyky [Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice]*: Vol. 5(46) (pp. 40-53). DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.5.46.2022.3905> [in Ukrainian].
4. Kotik, B., & Smolinska, S. (2023). Funktsionuvannya bankivs'koho sektoru Ukrayiny v period voyennoho stanu [Functioning of the Banking Sector of Ukraine During the Period of Martial Status]. *Molodyy vchenyy – Young Scientist*, 10(122), 213-217. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2023-10-122-42> [in Ukrainian].
5. Lapa, I. V. (2025). Rozvytok bankivs'koyi systemy: teoretychni zasady ta praktychni aspekty [Development of the Banking System: Theoretical Foundations and Practical Aspects]. *Naukovyy visnyk Uzhhorod's'koho natsional'noho universytetu. Seriya: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo – Uzhorod National University Herald. Series: International Economic Relations and World Economy*, 54, 79-83. DOI: <https://doi.org/10.32782/2413-9971/2025-54-12> [in Ukrainian].
6. Serbin, O. O. (2025). Vykylyky ta rozvytok bankivs'koyi systemy Ukrayiny v period diyi voyennoho stanu u 2025 rotsi [Challenges and Development of the Banking System of Ukraine During Martial Law in 2025]. *Investytsiyi: praktyka ta dosvid – Investments: Practice and Experience*, 10, 202-209. DOI: [10.32702/2306-6814.2025.10.202](https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.10.202) [in Ukrainian].
7. Korobchuk, T., & Chyzh, N. (2025). Bezpeka bankivs'koyi diyal'nosti v umovakh viys'kovykh ryzykiv [Security of Banking Activities in the Conditions of Military Risks]. *Ekonomika ta suspil'stvo – Economy and Society*, 72. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-72-12> [in Ukrainian].
8. Antypenko, N. V., & Melnychuk, O. P. (2022). Analiz funktsionuvannya bankivs'koyi systemy Ukrayiny pid chas povnomasshtabnoyi viyny [Analysis of the Functioning of the Banking System of Ukraine During the Full-Scale War]. In *Finansy, oblik ta opodatkuvannya: teoriya i praktyka [Finance, Accounting and Taxation: Theory and Practice]*: Proceedings of the XIII International Scientific and Practical Internet Conference (pp. 56-58). Kyiv: National Aviation University. [in Ukrainian].
9. Erkes, O., Kalyta, O., & Sunduk, T. (2022). Bankivs'ka systema Ukrayiny v umovakh viyny [Banking System of Ukraine in War]. *Scientia Fructuosa*, 144(4), 122-133. DOI: [https://doi.org/10.31617/1.2022\(144\)09](https://doi.org/10.31617/1.2022(144)09) [in Ukrainian].
10. Yaki vykylyky chekayut' na banky v 2025 rotsi: blits-opytuvannya [What Challenges Await Banks in 2025: a Blitz Survey] (2025, Jan 21). *Fin Tech Insider*: Website. Retrieved from <https://fintechinsider.com.ua/yaki-vyklyky-chekayut-na-banky-v-2025-rocz-blicz-opytuvannya> [in Ukrainian].
11. Ohlyad bankivs'koho sektoru [Banking sector overview] (2025, May 19). *National Bank of Ukraine*: Website. Retrieved from <https://bank.gov.ua/ua/news/all/banki-priskorili-tempi-kredituvannya-biznesu-ta-nadali-naroschuyut-krediti-naseleunnyu-oglyad-bankivskogo-sektoru> [in Ukrainian].

Ahres O. H., Sadura O. B. The state of Ukraine's banking system in wartime: stability issues and strategic development guidelines

The article describes the current state of Ukraine's banking system in the context of the ongoing armed conflict, which has significantly affected the macroeconomic environment and the functioning of the country's financial sector. The author focuses on the profound transformations that took place in the structure of the banking system in 2021-2024, in particular, the reduction in the number of solvent banks, the growing role of state-owned financial institutions, and the decline in the share of banks with foreign capital. The author analyzes the dynamics of changes in the ownership structure of banks due to both the withdrawal of weak players from the market and the implementation of the state support policy for critical sectors of the economy. The paper analyzes changes in the structure of banking sector assets, in particular, a decrease in the share of lending to the real sector and households against the background of growing investments in government securities and deposit certificates of the National Bank of Ukraine. This transformation indicates a reorientation of the banking system to support liquidity and finance the state's budgetary needs, which is a response to the increased risks and uncertainty of wartime. The article highlights a set of anti-crisis measures implemented by the National Bank of Ukraine in 2022-2024, including liquidity support, temporary currency restrictions, enhanced monitoring of the financial condition of banks, and the development of macroprudential regulation. The author emphasizes the role of the state in ensuring financial stability, protecting the interests of depositors, and maintaining the functionality of the payment system in extreme conditions. A number of key problems threatening the stability of the banking system have been identified: an increase in the share of non-performing assets, concentration of credit risks, restrictions on financing the real sector. The article emphasizes the adaptability of the banking sector, the gradual increase in the deposit base, the introduction of digital technologies and the improvement of risk management systems. It is noted that the further development of the banking system of Ukraine should be based on strategic guidelines that take into account the need to support economic recovery, increase financial stability, expand access to financial services and strengthen confidence in banking institutions in the post-war period.

Keywords: banking system of Ukraine, financial stability, armed conflict, anti-crisis policy, strategic guidelines.

Агрес Оксана Григорівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького (e-mail: oksana_agres@ukr.net, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3398-0933>).

Ahres Oksana Hryhorivna – Ph.D. (Econ.), Assoc. Prof., Associate Professor of the Department of finance, banking and insurance of the Stepan Gzhytskyi National University of Veterinary Medicine and Biotechnologies of Lviv.

Садура Оксана Борисівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів, обліку і аналізу ВСП «Навчально-науковий інститут просторового планування та перспективних технологій Національного університету «Львівська політехніка» (e-mail: oksana.b.sadura@lpnu.ua, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7898-9128>).

Sadura Oksana Borysivna – Ph.D. (Econ.), Assoc. Prof., Associate Professor of the Department of finance, accounting and analysis of the Academic Institute of Spatial Planning and Advanced Technologies of the Lviv Polytechnic National University.

Надійшло 08.04.2025 р.